

PRAWOTWORCA (2) *sb m*

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w prawo); oba a jasne.

sg N prawotworca (2). ◇ [D prawotworcy.]

Sł stp brak, Cn s.v. prawodawca, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVIII w.

*Stanowiący prawo; conditor a. lator legis a. scriptor, legifer Cn (2) : Lycurgus Práwtorcá/ dał
práwá łurowe Ná ludzi próznuiące KlonWor 44, 65.*

a. *[Twórca reguły zakonnej: Nie żyi łobie y świátu k woli/ lecz fámemu CHRISTVSOWI, y Oycu
práwtworcy twemu [tj. św. Benedyktowi]. RegułaKlon D2.]*

Cf PRAWNIK, PRAWODAWCA, [PRAWOSTAWCA], PRAWOWŁADZCA

MP